

Op bezoek bij Joseph De Grootte

André Desmidt

Naar aanleiding van ons veertigjarig bestaan leek het ons goed om even een bezoekje te brengen aan de man die voor het eerst met het idee kwam een **Heyst Leeft** in het leven te roepen... onze huidige erevoorzitter Joseph De Grootte.

Een rasechte Heistenaar... en patissier...

Joseph kan bezwaarlijk een aangespoelde genoemd worden want het is zeker dat reeds zijn overgrootvader in Heist woonachtig was.

Ons verhaal begint evenwel bij grootvader Octaaf die een winkeltje had en bakkerijtje in de Dwarsstraat hoek Kursaalstraat.

Joseph herinnert zich zijn grootvader alleen als negentigjarige oude man voor wie hij een nieuwjaarsbrief moest opzeggen als kleuter.

Octaaf was een van de vele warme bakkers in Heist. Volgens Joseph een "beer" van een vent en dat blijkt uit volgend verhaaltje:

Octaaf was een liberaal en bij de verkiezingen plakte hij een affiche aan de gevel van het gekende parochiezaaltje in de Kerkstraat. Er waren juist werken bezig en er stond een grote bak met gebluste kalk voor de deur op straat.

Toen Octaaf de affiche ophing kwam de pastoor naar buiten en die eiste dat de affiche weggenomen zou worden maar dat was buiten Octaaf gerekend.

Het kwam tot een kleine schermutseling (niet evident in die tijd...) bij zoverre dat de robuuste Octaaf er voor zorgde dat de pastoor (met soutane) in de kalkbak belandde.

Met veel moeite kwam hij er uit... volledig in het wit net als een missionaris..

Het hoeft geen betoog dat dit voorval het onderwerp was van de gesprekken de komende dagen.

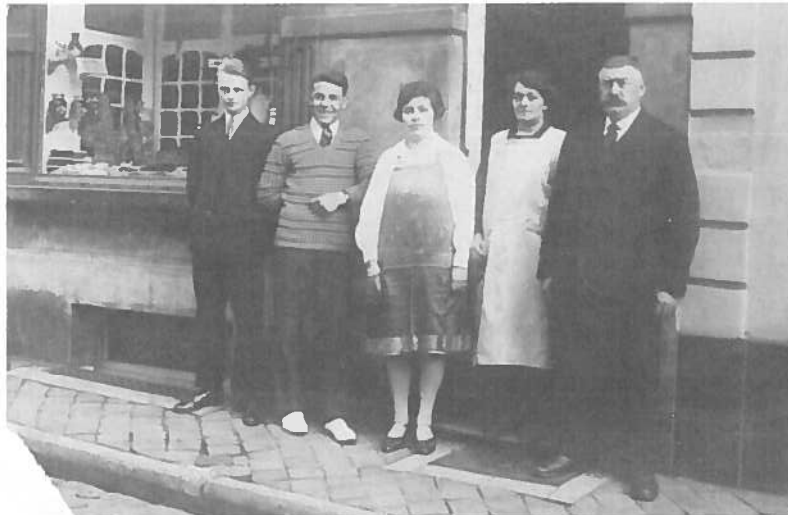

Foto genomen in de Dwarsstraat voor het winkeltje met bakker Raymond De Grootte, twee personeelsleden en de heer Octaaf De Grootte en echtgenote Renilde De Spiegelaere (ouders Raymond).

En zo komen we bij Raymond De Grootte die zijn vader opvolgde en huwde met Julia Pyckavet. Samen hadden ze tien kinderen waarvan Joseph de oudste was.

Het gezin woonde in het hoekhuis Dwarsstraat – Kursaalstraat boven de winkel en de bakkerij. De winkel draaide goed en er werden ook zeer veel thuisbestellingen gedaan... met de "tripporteur" of met de fiets met een "staantje" waarop een grote bak kon geplaatst worden.

Pas begin jaren vijftig (toen Joseph 15 jaar was) kochten zijn ouders hun eerste auto... een camionette

met schuifdeuren en die had veel bekijks in het toen nog verkeersluwe Heist.

Vanuit hun huis konden ze het Kursaal zien en Joseph herinnert zich nog de vlammen toen de Duitsers in 1944 dit machtige gebouw in brand staken iets dat blijkbaar niet zo vlot verliep.

Tijdens de oorlog mochten de mensen de grote baan niet oversteken.

De trein reed toen nog waar nu de tramsporen liggen en de straten die uitkwamen op de grote banen werden afgezet door barrières.

Gezin De Groote met kinderen Joseph, Anne (met Romain Goethals), Godelieve, Simonne, Monique, Madeleine, Marie-Louise, Willy, Johan en Achiel(+)

Tijdens de oorlog bleven die naar beneden en mocht niemand naar het strand of naar de dijk.

Ook de vlucht naar Knokke tijdens de evacuatie van Heist was een belevenis. De familie De Groote verhuisde met behulp van hun "steekkar" maar tijdens de vlucht werden ze beschoten.

Bewijs daarvan de door kogels doorzeefde stootkar of *tripporteur*. Maar gelukkig vielen er geen gekwetsten en konden ze met het ganse gezin enkele maanden doorbrengen in Knokke waar vader hielp in een bakkerij.

Maar toen kwam het ogenblik van de bevrijding en Joseph herinnert zich nog levendig de Canadezen die de Lippenslaan binnenreden en rijkelijk gooiden met chocolade en snoep naar de kinderen en de volwassenen die hen stonden toe te juichten op het voetpad. De oorlog was gedaan... de mensen herademden. Het was een echt feest.

Joseph groeide op in Heist en liep er school bij de zusters als kleutertje en later de lagere school bij de frères.

Joseph bij zijn plechtige communie met kostuum, handschoenen en een missaal

Na het lager onderwijs in Heist volgde Joseph zijn middelbare studies in Moeskroen samen met ondermeer zijn goede vrienden Wilfried Desmedt en zijn broer Henri.

De bedoeling was om er Frans te leren want dat was zeer belangrijk in een toeristisch centrum zoals Heist waar er tijdens het seizoen (de zomermaanden) een aardig mondje Frans werd gesproken. Joseph doorliep daar zijn lager middelbaar om dan naar Antwerpen te trekken voor de opleiding tot patissier (samen met onder andere Arnold Roels).

In Antwerpen kreeg hij les van ondermeer de toppatissier uit de tijd de heer Geerts.

In die tijd was er ook nog de legerdienst die diende vervuld te worden.

Jeugdherinneringen

Tussen het werken thuis door was er natuurlijk ook ruimte en tijd voor ontspanning. In die tijd speelden de kinderen vooral op straat maar ook veel op het strand.

Joseph voetbalde graag en hij herinnert zich nog de matches op het strand met vriend Wilfried Desmedt, met Moerman (de latere Jimmy Frey) en met de latere topvoetballer Fernand Goyvaerts. Het strand en de zee waren de pleisterplaatsen voor de sportieve jeugd.

De bakkersploeg

Soms ging het er ook wat kalmer aan toe en speelden ze met de knickers (de marbels).

Het strand lag toen veel lager dan nu want het zeewater kwam bij hoog tij tegen de zeedijk.

Via lange arduinen trappen kwam men van de dijk op het strand.

Naast die trappen was er een arduinen helling en die werd vaak gebruikt als glijbaan.

Maar bij mooi weer maakten de jongens er met zand ook een knikkerpiste van.

De knickers rolden dan naar beneden via de in zand gemaakte piste die nog verder doorliep op het strand, vele meters lang.

Elke jongen had een bepaald kleur van knickers en zo werden er dan wedstrijden georganiseerd wie de knikkerkoers zou winnen. Dolle pret op het strand.

DAGUITSTAP NAAR IEPER EN DE SLAGVELDEN VAN DE EERSTE WERELDOORLOG...

In het spoor van WO I. Dit op zaterdag 6 september 2014 voor de prijs van € 58 ontbijtkoffie, middagmaal en avondmaal inbegrepen (bij de maaltijden ook een drankje). Ook inbegrepen toegang museum In Flanders Field en memorial Passchendaele.

Deskundige begeleiding.

Een aanrader. Belangstellenden kunnen hun naam opgeven bij het bestuur van Heyst Leeft.

Verplaatsing met luxebus.

De kampioenenploeg met Etienne Vanhoecke, Marcel Rotsaert, Freddy Vanhoof, Jules Coppens, Werner Lust, Joseph De Groot. (1956)

Maar bij Joseph beperkte het voetbalspelen zich niet tot het strand. Hij trad toe bij K.F.C.Heist (waar zijn zoon Piet nu voorzitter is) en speelde zowaar op zijn 16 jaar in de eerste ploeg met Max Nollet als trainer en Freddy Vanhoof (Freddy de neger) als topvoetballer in de ploeg.

Maar het werken was nooit ver weg: helpen thuis en ook helpen met de thuisbestellingen.

Nog een anekdote:

Vader reed met de fiets naar de Kavyaks in de Heistlaan (naast de frères) om er twee broden af te leveren. Bij het aanbellen riep moeder om binnen te komen om het geld in ontvangst te nemen. Maar Joseph bleef buiten wachten en was zo getuige van wat de Kavyaks van plan waren... Boven ging er een raam open en met een lange stok met een soort weerhaak haalden ze een brood uit de mand op de fiets en probeerden die naar boven te krijgen. Maar Joseph begon te roepen en de poging tot diefstal mislukte...

Dat was het volkse leven in die tijd nogal verschillend van wat Joseph in Antwerpen geleerd had...

Met de opgedane kennis in Antwerpen stapte Joseph in het ouderlijk bedrijf en hield zich vooral bezig met de zakelijke kant. Zeer onder de indruk van wat hij in Antwerpen allemaal gezien had keek hij uit naar nieuwe machines en begon hij de artisanale bakkerij te moderniseren.

Met enige fierheid vertelt Joseph ons dat de bakkerij uitgroeide tot een van de grootste van West-Vlaanderen. Zij leverden niet alleen via de winkel in Heist maar gingen ook naar Knokke en naar Blankenberge om zeker de visserij niet te vergeten.

De oude bakkerij werd afgebroken en er kwam op de hoek Kursaalstraat - Dwarsstraat een appartementsgebouw met op de gelijkvloers de bakkerij en de winkel.

Toen was de geur van het gebak nog aangenaam... nu zou men klacht indienen voor reukhinder !

In de bakkerij liet Joseph een speciale oven bouwen waarin wagens konden zodat er in één periode twee maal negenhonderd broodjes (pistolets) konden gebakken worden.

Deze capaciteit liet toe veel andere bakkers te bevoorraden.

Het jaar door werkten er zes personen in de bakkerij maar tijdens de zomermaanden liep dit op tot dertig.

Moeder en de zussen waren werkzaam in de winkel terwijl Joseph met zijn vader meer bezig waren in de bakkerij.

Moeder was een zeer christelijk mens en ze had het voor de zusters van het klooster.

Wanneer er overschotten waren van gebakjes of broden dan mocht de knecht die naar het klooster brengen: "Met de groeten van Julia".

En wees gerust als er een aantal plateaus met gebakjes binnengebracht werden dan was het feest bij de nonnetjes... vertelt ons Joseph met glinsterende oogjes.

Van de Kursaalstraat naar het Heldenplein.

Joseph had thuis een goede leerschool maar op een gegeven ogenblik moet een jonge man zelfstandig worden. Op 22-jarige leeftijd huwde hij met Hilda Louagie en zij vestigden zich op het Heldenplein waar op de hoek met de Onze Lieve Vrouwstraat een zekere Jerome een bakkerijtje had met winkel. Jerome verhuisde naar Zeebrugge en Joseph kocht dit handelspand.

Eerst werd de handel voortgezet maar na een jaar besloten Joseph en Hilda om het gebouw af te breken en er een appartementsgebouw op te zetten... in samenspraak natuurlijk met de ouders.

Bedoeling was bouwen zonder te verkopen en de investering te laten renderen via de huurgelden.

Daar kwam tearoom Edelweiss die vele jaren lang uitgebaat werd door Hilda met Joseph achter de schermen.

Joseph had bij deze de smaak van het bouwen en de immobiliën te pakken en hij zou in zijn leven nog een aantal projecten realiseren. Zo bijvoorbeeld de Central van Jan van Gat (nu Old fisher) en ook nog een pand op de Graaf d'Ursellaan. Ook de dokterspraktijk op de hoek Kerkstraat - Vuurtorenstraat is een van zijn projecten.

Tea-room Edelweiss nu (Le Héros) Heldenplein

Wegens gezondheidsredenen van echtgenote Hilda werd de zaak tenslotte overgelaten. Maar dit verhaal dienen we toch te beëindigen met een leuke anekdote.

Huwelijksfoto Joseph De Grootte – Hilda Louagie

Ooit vroeg Arnold Defruyt van de Old Fisher aan bijna-buurman Joseph De Grootte hoe hij het toch klaargespeeld had om een tweeling te maken.

Wel zei Joseph: "Zie je daar het oorlogsmonument op het Heldenplein ? De soldaat met zijn tweeloop richt zich juist op ons huis... ik zal in de komende dagen het beeld wat draaien in de richting van jullie appartement boven de Old Fisher... En negen maanden nadien beviel Arnold zijn vrouw van een tweeling..." Wie gelooft er nu nog in het toeval maar in elk geval werd er herhaaldelijk gelachen om dit voorval... Maar ondertussen zijn er geen tweelingen meer bijgekomen in die omgeving.

Het sociaal leven en de politiek

Joseph was niet alleen een bedrijvig patissier die evolueerde naar een gedegen zakenman maar hij was ook zeer sociaal geëngageerd.

Hij trad toe tot de middenstandsorganisatie NCMV met Joseph Bassens (ook bakker-patissier) als voorzitter en Arnold Roels als secretaris. Later werd Joseph zelf voorzitter.

Joseph De Groote met van links naar rechts secretaris Arnold Roels, de heer en mevrouw Adolphe Wittesaele en de heer en mevrouw Robert Desmidt en rechts de heer Boudewijn Lalloo nu schepen in Brugge. (19 november 1993 – ledenbanket NCMV met huldiging van de bestuursleden met 20 jaar dienst)

Joseph was niet minder dan dertig jaar voorzitter van het NCMV nu gekend als UNIZO.

Joseph was ook vele jaren als vader van vijf kinderen bestuurslid van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen nu gekend als De Gezinsbond.

De politiek

Wijlen burgemeester de Gheldere had de talenten van de jonge middenstander Joseph De Groote opgemerkt en hij sprak hem dan ook aan om met de fusie (verkiezing in 1970) op de lijst van de CVP te staan. de Gheldere zou de lijst nog duwen maar niet meer actief aan politiek doen. Joseph kreeg de voorlaatste plaats en behaalde een zeer goed resultaat.

Globaal won Heist de verkiezingen trouwens maar er was een afspraak dat de grootste deelgemeente (Knokke) de eerste burgemeester zou leveren.

Ondanks het feit dat Manu Desutter meer stemmen had dan Eugeen Mattelaer werd deze toch burgemeester voor twee jaren. Aan Joseph werd gevraagd om twee jaar te wachten om het

schepenambt op zich te nemen hetgeen hij aanvaardde.

Van Manu Desutter, Joseph De Groote en Karel De Grauwe werd wel eens gezegd dat het de drie Heistse musketiers waren. In elk geval waren het jonge dynamische krachten die zeker aan de basis hebben gelegen van een succesvolle fusie.

Natuurlijk werd die Heistse politici ook een lapnaam toegekend. Joseph werd Schepen Spekke en Karel noemde men boer Koene.

In 1979 werd Lippens Burgemeester en koos Joseph De Grootte voor de lijst Gemeentebelangen en werd na de verkiezingen (1982) nogmaals schepen.

**Van links naar rechts zittend: Gerard Devreese, Leopold Lippens en Betty Vandecasteele
Staande: Joseph De Grootte, Karel De Grauwe en Piet Denorme**

Ondertussen is Joseph niet meer politiek actief maar volgt hij nog wel het bestuur en blijft hij ook in contact met zijn vrienden uit het schepencollege en de gemeenteraad. Via zijn zoon Piet die schepen is blijft hij uiteraard ook nog betrokken.

Een jonge schepen getooid met het ambtelijk lint

Joseph en Karel dé vertegenwoordigers en verdedigers van Heist in het schepencollege samen met Manu Desutter (hier mogen wij zeker ook niet de persoon van secretaris Huib Gobert vergeten)

In de politiek maakt men altijd wel vijanden maar ook vrienden. Een van die vrienden was zeker wijlen minister Daniel Coens die Joseph had leren kennen bij de CVP. Daniel kwam regelmatig naar Heist en was veel op bezoek bij Joseph en Hilda... in alle discretie.

Hij was voor schepen De Groote een goed contact waar hij terecht kon met alle problemen die zich in Knokke-Heist voordeden. Daniel bood steeds de helpende hand.

Op vraag van Joseph De Groote kwam vriend minister Daniel Coens graag voor een acte de présence hier in Heist.

Binnen het schepencollege had Joseph uiteenlopende bevoegdheden. Zo had hij een tijd stedenbouw, later ook personeel en waterbedrijf.

Als voorzitter van het NCMV was het nogal evident dat Joseph ook de lokale economie tot zijn bevoegdheden kon rekenen als schepen van middenstand.

Niet altijd gemakkelijk want er was wel altijd een deelgemeente die beweerde stiefmoederlijk behandeld te zijn geweest. En voor iedereen (even) goed doen is niet altijd evident.

Joseph De Groote met toerismevoorzitter dr. Paul Geerinckx en toerismedirecteur André Desmidt

Maar alle beslissingen worden altijd collegiaal genomen hoewel één schepen toch zijn invloed kan aanwenden om de beslissing in een bepaalde richting te doen evolueren.

Joseph was een rustige politiker steeds op zoek naar het compromis meteen grote luisterbereidheid in de vergaderingen en met specialiteit op het einde een afrondend besluit te formuleren zodat hij (meestal) zijn slag thuis kon halen.

Heyst Leeft

**Officiële foto met stichtend bestuur Heyst Leeft nav tentoonstelling in Ravelingen
Van links naar recht: Frans Dyserinck(+), Francine Beerens, René Vlietinck (+), Joseph De Groote, Wilfried Desmedt, Fernand De Backere (+), Jean-Pierre Braems (+), Danny Vantorre, Frank Vanhulle (+), Joseph Ackx (+), André Desmidt en Cyriel Vantorre (+) (1975)**

In 1974 – nu veertig jaar terug – werd op initiatief van Joseph De Groote de heemkring Heyst Leeft boven de doopvont gehouden als vereniging tot behoud van het Heistse volkseigen.

13-9-74

Dit zijn dan de eerste leden van de heemkundige kring van Heist. Zij hopen nu dat de belangstelling van de Heistenaars hen zal helpen tot een uitbouw die de moeite loont. (dh)

SCHILDERIJ AANLEIDING TOT OPRICHTING HEEMKUNDIGE KRING TE KNOKKE-HEIST

Schepen Jozef De Grootte van Knokke-Heist zoon van een familie eigen aan Heist, heeft een eerste stimulans om een heemkundige kring op te richten gekregen door de ontvangst van een schilderij, voorstellende de hoek van de Vissersstraat en de Raaiestraat. De herberg op de hoek werd volgens Marcel van Kokkers bewoond door Brobbel, een broeder van Gust Stroobandt. Later woonde Tille Pintie daar. Het was een kraaknet huize, wist Rosa Savels ons te vertellen. Zij heeft er dikwijls de rode tegels mogen schuren maar door het feit dat de vloer lager lag dan de straat moest het water er in een emmer worden opgeschept.

De schilderij werd geschonken door Marcel Friederichs een gewezen Heistenaar, die de schilderij van zijn ouders had gekregen. Het werk is geschilderd door Gobron in 1924, een Brussels kunstenaar die van Heist hield. Friederichs vertelt dat het de periode is met het station midden in het dorp en de bewaakte

overweg van de Kursaalsstraat naar de dijk.

Klakke

In Heist was er een politieagent Klakke genaamd die op de hoek van het Kursaalsplein in Hotel La Marine zijn pintje pakte. Hij ging aan het werk wanneer de overweg gesloten werd en haastige mensen nog over de overgang wilden klauteren. Klakke kwam pas voor goed los als de overgang terug vrij kwam en het verkeer moest worden geregeld. Hij was heer en meester om alles in het honderd te laten lopen. Het was een Louis De Funès op zijn best.

Over deze agent vertelt men nog dat er ooit iemand gevraagd heeft naar het 'hôtel de ville' de agent zocht naar een dergelijk hotel in Heist en zei dat het niet bestond. Het stadhuis wist Klakke wel staan, maar dat vroeg die vakantiegast toch niet.

Waarom

Gewezen burgemeester de Gheldere vindt het initiatief van schepen De Grootte tot oprichting van een organisatie die het verleden van Heist wil bewaren en doen herleven, uitstekend. Heist beschikt over een werkzame bevolking die taal en koppig is wanneer het om verwezenlijkingen gaat. Men was telkens realistisch genoeg om een bestuur te kiezen dat de naam had oerlijk te zijn. Er waren in de gemeenteraad ook problemen

singen voor de gemeente konden rekenen op de steun van iedereen en werden besproken in termen van hoffelijkheid en begrip voor elkaar.

Aan burgemeester Desutter vroeg hij deze vriendelijkheid en verstandhouding niet te laten teloorgaan, maar te ijveren voor begrip. Daarbij moet de jonge generatie respect krijgen voor de geschiedenis van haar gemeente en de oudere bevolking die gewerkt heeft aan de uit-

bouw van een gemeente waar ieder een iedereen kent. Met aandacht voor de geschiedenis van Heist kan het hedendaagse beter worden geëvalueerd. Praktisch kan de vraag gesteld worden hoe snel de werkin van deze heemkundige kring op gang zal komen. Belangstellenden wende zich best tot schepen De Grootte, Heidenplein 19, 8390 Knokke-Heist, die alle voorstellen en hulp aanvaardt. (dh)

Nieuwjaarsreceptie ten huize van de voorzitter

Als Heistse politiker had Joseph De Groote dit goed bekeken en omringde zich door een aantal interessante mensen.

De eerste secretaris werd Danny Vantorre (zoon van Pierre Vantorre die werkzaam was achter de schermen). Het eerste lokaal was bij Vostjes (café Oud België) waar Albertine het bestuur een vergaderplaatsje gaf achteraan en het bestuur verweende met spijs en drank.

De eerste actie die ondernomen werd was de aandacht vestigen op de lamentabele toestand van de vuurtoren. Daar werd het eerste boekje aan gewijd en er werd in aanwezigheid van de pers ook een herinneringsplakket aangebracht aan de ingang.

Méér dan dertig jaar later kon deze actie positief afgerond worden met de geslaagde renovatie van de eerste betonnen constructie langs de Belgische kust en heel recent werd eindelijk terug de toegangsweg aangelegd en werd ook voorzien in een betoverende verlichting.

Tweede geslaagde actie was het feest van de honderdjarige Romanie Vanhulle (Romme de Ratte) met een grote overzichtstentoonstelling en uiteraard heel wat festiviteiten. Romanie Vanhulle was de grootmoeder van wijlen bestuurslid Frank Vanhulle.

Legendarisch waren ook de "Avondjes Heist" in de cinema Palace in de Kerkstraat waarbij Cyriel Vantorre dias projecteerde en Pierre Vantorre oudere Heistenaars interviewde. Meermaals was de zaal te klein en moest het programma een of twee maal hernomen worden. Het waren hoogdagen voor Heyst Leeft !

Joseph nam ontslag in 1985 en wordt opgevolgd door Fernand De Backere. Sinds 1998 is meester Robert Oppalfens voorzitter van de heemkring Heyst Leeft met nog steeds meer dan 500 leden !!!

Heyst Leeft heeft al die jaren zeker niet stilgezeten... Denken we maar aan het Festival van het Vlaamse visserslied, de tentoonstellingen, de feesten voor de vijftigjarigen, de zoektochten en de jaarlijkse quiz, de inspanningen bij het heropstarten van de processie, het plaatsen van de boom in Duinbergen naar aanleiding van het honderdjarig bestaan, het plaatsen van de urnen voor Sincfala, de acties voor het bewaren van de reuzen Pier en Wanne, de actie voor het tramhuisje, het bewaren van de keramiek uit het oude gebouw, de actie heel lang geleden voor het behoud van een aantal oude villa's langs de Zeedijk en het bewaren van De Garre.

Heyst Leeft heeft er ook permanent voor geijverd dat de naam HEIST niet zou verloren gaan en deze strijd wordt tot op vandaag nog steeds geleverd want dit is geen evidentie.

En natuurlijk het ontelbaar aantal bijdragen in het tijdschrift waarbij Heistenaars in een speciaal daglicht worden geplaatst en bepaalde feiten en gebeurtenissen in het collectief geheugen worden geplaatst.

Joseph De Groote werd na het overlijden van Fernand De Backere erevoorzitter van de vereniging en het bestuur is hem dankbaar voor zijn blijvende inzet en belangstelling. Het is met grote tevredenheid dat hij onze activiteiten bijwoont en vaststelt dat de heemkring Heyst Leeft nog steeds ruim 500 leden telt en dat het boekje zeer veel gelezen wordt. Het is trouwens gebruikelijk dat het tijdschrift van Heyst Leeft doorgegeven wordt en dus in verschillende gezinnen gelezen wordt waardoor het lezersaantal eigenlijk een veelvoud is van het aantal leden !

“Jef” geniet nu van een welverdiende rust en vierde eind 2013 nog zijn 75ste verjaardag samen met vriendin Fabienne en de hechte familie.

Hij komt nog veel onder de mensen en gaat elke morgen vroeg wandelen met zijn trouwe viervoeter. Opstaan om 6 uur is heel gewoon en dan 4 x 100 m lopen langs de zeedijk.

Joseph is nog steeds in het bestuur van UNIZO.

's Morgens vindt je hem in zijn bureau waar hij de betalingen controleert, de correspondentie doet en nog wat bezig is met de zaak Le Héros en de agence verhuurd aan Woestyn.

Het familiaal contact is zeer belangrijk en dat is al een dagtaak als je weet dat hij zes zussen en twee broers heeft en dan nog de kinderen.

Jaarlijks trekt Joseph er op uit met de familie Bonte voor een grote week en tijdens de mooie maanden manifesteert hij zich op de fiets langs de prachtige fietspaden van Knokke-Heist.

Joseph is ook nog zeer begaan met de visserij en wil die in ere houden. Elk jaar zorgt hij voor de kerstbomen (ope eigen kosten) aan het visserskapelletje uit genegenheid en eerbied voor de visserij !